

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418010086
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1418010086.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.5.2019 v Bratislave takto

rozhodol:

obžalovaný J. W., nar. 21.6.1963/6488 v Bratislave, trvale bytom Romanova

sa podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 22.2.2018, č.k. 2Pv 12/17/1104-26, pre skutok právne kvalifikovaný, ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona a prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: „dňa 02.09.2016 v čase asi o 19:06 hod. v Bratislave na obratisku autobusov MHD na ulici Pri kríži z dôvodu pracovného konfliktu najskôr začal poškodenému Y. B., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom Bratislava, ul. Y. L. Č.. XX, vulgárne nadávať a následne ho napadol tak, že keď poškodený nastupoval do autobusu, obvinený ho rukou udrel do zadnej časti hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem dovnútra autobusu a keď ležal na zemi, obvinený ho nohami pridržal na zemi a opakovane ho udieral do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil narazenie hlavy v oblasti záhlavia, tržnú ranku ľavej ušnice, cerviko-kraniálny syndróm a miernu chondrózu disku C5/6 s herniou centrálnou, bez priameho dotyku na miechu, pričom po dobu 3 týždňov poškodený nosil tzv. Schanzov golier a konzervatívna liečba týchto zranení si objektívne vyžiadala dobu 2-3 mesiace“,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por., sa poškodení:

- Y. B., nar. X.X.XXXX, prechodne bytom Bratislava, ul. Y. L. Č.. XX,
- Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, so sídlom Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava,
- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436

s nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 2Pv 12/17/1104-26 dňa 22.2.2018 obžalobu na J. W. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona a prečin výtržníctvo podľa §

364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V trestnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného Y. B., znalca doc. MUDr. Mareka Čambala, PhD., oboznámením znaleckého posudku a listinných dôkazov.

Obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že v daný deň hradil autobus 84-ku. K samotnému incidentu uviedol, že spolu s poškodeným stáli pred vstupom do autobusu poškodeného, kde od neho chcel, aby sa mu poškodený ospravedlnil za to, že mu predtým vulgárne nadával, čo však poškodený odmietol urobiť a bol navyše vulgárny a arogantný. Poškodený sa na neho zahnal pravou rukou, trafil ho do ramena a on sa na poškodeného tiež zahnal pravou rukou, pričom ho udrel, na čo poškodený prepadol do autobusu, ale nespomínal si, či nabok alebo na tvár. Potom od autobusu poškodeného odišiel a konflikt už nepokračoval. Poškodený sa následne prechádzal hore-dole medzi svojim autobusom a sociálnym zariadením, kde si robil hygienu nakoľko mu tiekla krv z ucha. Ani po príchode dispečerov sa poškodený nevedel jednoznačne vyjadriť, či si žiada sanitku a ošetrovanie, pričom až po nejakých 20 minútach súhlasil, aby sa to riešilo po slovensky, nechal si privolať sanitku a išiel na ošetrovanie. Uviedol, že poškodeného udrel iba jedenkrát otvorenou dlaňou, a to na jeho ľavú časť tváre. V minulosti žiaden takýto konflikt s nikým nemal. V prípravnom konaní uviedol, že poškodený sa na neho bezdôvodne zahnal a on ho z reakcie buchol, ale nepamätal si, či mal zatvorenú, alebo otvorenú päsť a trafil ho smerom na jeho ucho. Poškodený prepadol do autobusu, pričom on na poškodeného ešte nakričal, že čo si to dovoľuje na neho nadávať a prečo ho chcel bezdôvodne udrieť. Do autobusu poškodeného nevstúpil a už poškodeného nijako ináč nenapádal. Od kolegov v práci sa dozvedel, že poškodený je problémový človek, že dosť veľa ľudí si pohneval, pretože mal k nim nevhodné správanie. Nejaké dobré veci mu na jeho adresu nikto nepovedal.

Svedok-poškodený Y. B. uviedol, že v daný deň hradil, t.j. zastupoval na linke autobusu č. 84, ale jeho autobus bol v zlom technickom stave, tak s ním išiel do autoopravovne Dopravného podniku. Zatiaľ, čo bol v autoopravovni, tak ho na tejto linke nikto nezastupoval. Dostal iný autobus a s ním potom išiel do Dúbravky, kde čakal, kedy môže začať naberať ľudí z prvej zastávky. Ako prišiel na prvú zastávku, zastavil svojím autobusom vedľa neho obžalovaný a pýtal sa ho, koho hradí, pričom on nerozumel jeho otázke. Dispečer mu nič nepovedal, že by ho v čase jeho výpadku, keď bol v autoopravovni, mal niekto zastupovať. Tento vodič ho blokoval vo výjazde, nadával mu a takto sa handrkovali asi 4 minúty. Potom ho obžalovaný pustil a on pokračoval v jeho jazde. Ako urobil celý okruh danej linky, tak sa naspäť vrátil na stanovište odkiaľ vychádzal, t.j. na obratište Pri križi, kde mal prestávku. Bol opretý ľavým ramenom o svoj autobus, ako do neho od chrbta svojou hrudou narazil obžalovaný. Obžalovaný mu začal nadávať, pričom on videl, že je agresívny. Ešte stále riešil tú situáciu, ktorá vznikla v súvislosti s ich súbežne vykonávanými jazdami. Nakoľko nechcel pokračovať v hádke, povedal obžalovanému, že ide do svojho autobusu a ako doň vstupoval, obžalovaný ho udrel päsťou do hlavy zozadu, načo on spadol na bradu do autobusu, kde ho následne obžalovaný mlátil do záhlavia. Nevie, koľko úderov dostal, mal hučanie v hlave a z ucha mu tiekla krv, čoho sa asi obžalovaný zľakol a na to odišiel. On sa potom išiel umyť na sociálne zariadenie. Na obžalovaného sa nezahnal, on totiž držal telefón v ruke a nedal obžalovanému ani žiadnu zámienku na útok. Obžalovaný na neho zaútočil, keď vstupoval do autobusu. Ako dostal úder, priamo spadol na bradu a aj ju mal rozseknutú. Odhadoval, že útok mohol trvať 10-20 minút, úderov bolo možno 20-30. Mal modriny aj po ramenách a chrbte, mal vyklíbený ukazovák na ľavej ruke, preťaté ucho a aj hučanie v hlave a závraty. Mal aj bolesť krku a hlavy. Aj v súčasnej dobe pociťuje bolesti krku a hlavy, pričom predtým takého bolesti ani ťažkosti nemal. Približne 2 roky predtým bol rovnako odzadu napadnutý bezdomovcom. Uviedol, že v srbskej armáde absolvoval vojenský výcvik, avšak bol cvičený iba k sebaobrane. Po vyšetrení na CT v nemocnici dňa 02.09.2016, sa stretol so svojim kamarátom, kde mu rozprával, čo sa mu v ten deň stalo. Počas víkendy ku nemu prišla jeho priateľka, ktorá mu alkoholovými obkladmi chladila zranené plecia a chrbát. V minulosti už absolvoval vyšetrenie u odborných lekárov, a to z dôvodu, že ako uviedol, ho napadol bezdomovec pred Tescom Lamač. Vtedy bol u neurologičky alebo ortopéda, už si to presne nepamätá, v podstate mu vtedy povedala, že má stuhnutý chrbát a má to aj zo stresu a aj z práce. V prípravnom konaní uviedol, že ako išiel nastúpiť do predných dverí autobusu, tak vtedy dostal od obžalovaného z celej sily odzadu ranu do záhlavia. Na to prepadol na tvár do vnútra autobusu a nevie, či obžalovaný na neho skočil, alebo na ňom kľučal, ale nemohol sa postaviť a obžalovaný ho pritom päsťami mlátil hlava-nehlava, na čo si on

rukami bránil hlavu, pričom mu obžalovaný zranil aj prst. Po celých ramenách mal modriny a cítil, že mu z ucha začala tiecť krv. Dostal možno 20-30 silných úderov. Ako poškodený sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody pripojil, pričom celková finančná ujma, ktorú žiada uhradiť činí 16.605,34 Eur, plus bolestné.

Nárok na náhradu škody si uplatnila aj Sociálna poisťovňa vo výške 3.356,80 eura a Dôvera zdravotná poisťovňa, ktorá sa taktiež pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 777,80 Eur.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, doc. MUDr. Marek Čambal, PhD., vypovedal, že sa v plnom rozsahu odvoláva na ním písomne podaný znalecký posudok č. 12/2017. Poškodený už pred predmetným úrazom trpel ťažkosťami vyplývajúcimi z krčnej chrbtice, o zmenách na krčnej chrbtici poškodeného svedčí aj röntgenové vyšetrenie založené v dokumentácii a aj výsledok magnetickej rezonancie, ktorý však pripúšťa, že môže ísť aj o nové zmeny. Klinické ťažkosti poškodeného vznikli až 3 dni po hodnotenom úraze a s najväčšou pravdepodobnosťou nasadajú na už prítomné degeneratívne zmeny krčnej chrbtice. Tieto ťažkosti mohli vzniknúť nárazom na hlavu, na záchlavie, ale mohli vzniknúť aj pri páde na podložku alebo na schody autobusu, ako to uvádza poškodený. Na ich vznik nie je potrebný úraz vyvolaný silnou energiou, mohli vzniknúť aj bez úrazového poškodenia, napríklad zlou polohou hlavy pri spánku, pôsobením chladného vzduchu, prípadne aj stresom poškodeného, či stresom z útoku voči jeho osobe. Zranenia poškodeného mohli vzniknúť prudkým pohybom hlavou alebo krčnou chrbticou, v teréne už zmenenej krčnej chrbtice. Ťažkosti, ktoré poškodený uvádza, sú ťažkosti subjektívne. To znamená, popisuje ich poškodený, ako ich on sám vníma. Poškodený bol vyšetrený u viacerých odborných lekárov, ktorí vzhľadom na poškodeným udávané ťažkosti a relatívne chabý klinický obraz, poškodeného opakovane vyšetřili a liečili. Poškodený užíval lieky proti bolesti, absolvoval rehabilitáciu a ako vyplýva z doloženej zdravotnej dokumentácie, odporúčaný Schanzov golier nosil len 3 týždne. Za najťažšiu diagnózu v súvislosti s posudzovaným zranením, je možné jednoznačne stanoviť cerviko-kraniálny syndróm, ktorý sa u poškodeného rozvinul až 2-3 dni po úraze. Ide najmä o subjektívne ťažkosti poškodeného, ktorým objektívny nález u viacerých odborníkov, nie celkom zodpovedal závažnosti ťažkostí uvádzaných poškodeným, dobu trvania práceneschopnosti v trvaní 5,5 mesiaca považuje znalec za neopodstatnene dlhú a v znaleckom posudku ju stanovil na 2-3 mesiace. Pri uvádzaných 20-30 úderoch do oblasti záchlavie je možné predpokladať, že poškodený nie len pri prvotnom, ale aj pri ďalších vyšetreniach, túto skutočnosť uvedie ošetroujúcim lekárom, ak údery neboli vedené minimálnou intenzitou, čo je pri fyzickej šarvátke vylúčené a takýto počet úderov by zanechal aj fyzické stopy, minimálne modriny pod kožou na záchlaví. Ďalej je možné predpokladať bolesti hlavy bezprostredne po úraze a vznik sekundárnych poškodení, tzn. v oblasti tváre, ktorá podľa výpovedí poškodeného bola pritlačená k schodíkom autobusu, by došlo k vzniku ďalších poranení. Samotný akt 20-30 úderov, ktoré tiež trvajú určitý čas, by poškodený musel byť v bezvedomí. Preto z jeho pohľadu je údaj 20-30 úderov do oblasti záchlavie nepravdepodobný. Dôvodom syndrómu môže byť nielen aktívna služba poškodeného v armáde, ale aj výkon vodiča z povolania. O uvedených skutočnostiach svedčí aj fakt, že podľa zdravotnej dokumentácie mal poškodený v minulosti ťažkosti s krčnou chrbticou. Uvedený syndróm je chronickým ochorením, pri ktorom sa striedajú obdobia s a bez klinických ťažkostí. Poškodený v minulosti trpel cerviko-kraniálnym syndrómom, ktorého ťažkosti v minulosti ustúpili, avšak tieto príznaky sa poškodenému mohli kedykoľvek vrátiť.

Zo znaleckého posudku č.12/2017 zo dňa 20.3.2017, vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, doc. MUDr. Marekom Čambalom, PhD. vyplýva, že zo zdravotnej dokumentácie rezultuje, že už v minulosti, pred hodnoteným úrazom, t. j. 12.11.2014 neurologička MUDr. Jarmila Bujdaková u poškodeného po traume hlavy - údere do záchlavie - skonštatovala diagnózu cerviko-kraniálny syndróm. Poškodený po fyzickom útoku dňa 2.9.2016 utrpel narazenie (pravdepodobne opakované) v oblasti záchlavie a tržnú ranku ľavej ušnice. V priebehu ďalšej liečby bolo liečený 10 dní psychiatrom pre diagnózu reakcia na stres, u poškodeného sa následne pridružili bolesti hlavy a bola mu stanovená diagnóza cerviko-kraniálny syndróm, ktorý objektívne mohol vzniknúť následkom úderov do záchlavie a krčnej chrbtice. Dňa 31.1.2017 sa poškodený podrobil vyšetreniu s nálezom mierna chondróza disku C5/6 s herniou centrálna, bez priameho dotyku na miechu. Poškodeným udávané poranenie prsta ľavej ruky a pravého ramena nie je v zdravotnej dokumentácii zaznamenané. Poškodený sa už v minulosti liečil na cerviko-kraniálny syndróm následkom úrazu hlavy. Znalec v posudku konštatoval diskrepanciu subjektívne udávaných ťažkostí a objektívneho nálezu. Cerviko-kraniálny syndróm mohol objektívne vzniknúť následkom úderov do záchlavie a do krčnej chrbtice.

U poškodeného sa následne pridružil tinitus (hučanie v ušiach alebo ušný šelest). Poškodenému bola diagnostikovaná aj mierna chondróza disku C5/6 s herniou centrálnou, bez priameho dotyku na miechu. Znalec uviedol, že je možné predpokladať, že poškodený bol udretý (udieraný) do oblasti hlavy podľa výpovedí odzadu, o čom svedčí aj lekársky nález ortopéda MUDr. Mikuláša Szabóa zo dňa 2.9.2016. Otáznym je však počet úderov a poloha poškodeného pri ich utŕžení. Uvádzaný počet úderov 20-30 znalec spochybnil, nakoľko objektívny nález poškodeného po takomto útoku by bol rozsiahlejší a zaznamenaný v zdravotnej dokumentácii. Vznik postraumatickej stresovej reakcie možno odôvodniť psychickou reakciou poškodeného na nečakaný útok kolegu, podľa všetkého však išlo o ľahkú formu stresovej reakcie, ktorá dobre reagovala na medikamentóznou liečbu. Poškodený bol v liečbe ortopéda, neurológa, absolvoval rehabilitáciu a fyzikálne procedúry. 3 týždne nosil Schanzov golier a následne sa u poškodeného pridala tinitus. Po ortopedickom vyšetrení MUDr. Boženou Lovíškovou a na základe konziliárneho vyšetrenia na Ortopedickej klinike, bola konštatovaná diskrepancia subjektívnych ťažkostí a objektívneho nálezu. Poškodený bol pre uvedené poranenie práceneschopný od 5.9.2016 do 15.2.2017, t. j. 5,5 mesiaca.

Súd oboznámil listinné dôkazy, a to lekársku správu zo dňa 2.9.2016, potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, hlásenie dopravného dispečingu, uplatnenie nároku na náhradu škody, úradný záznam OO PZ BA IV zo dňa 2.9.2016, oznámenie k pracovnému úrazu zo dňa 30.1.2018, žiadosť o náhradu nemajetkovej ujmy a bolestného zo dňa 21.05.2018, register trestov obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov.

Podľa lekárskej správy MUDr. Mikuláša Szabóa zo dňa 2.9.2016 bolo u poškodeného Y. B. diagnostikované povrchové poranenie vlasatej kože hlavy a rana ľavej ušnice, ktoré boli spôsobené opakovanými údermi do záhľavia.

Z potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti vyplýva, že poškodený Y. B. bol práceneschopný od 5.9.2016.

Z hlásenia dopravného dispečingu zo dňa 2.9.2016 vyplýva, že poškodený Y. B.C.U., ako vodič linky 84 nahlásil, že bol v Dúbravke na obratisku električiek fyzicky napadnutý kolegom J. W.. Po incidente Y. B. krvácal z ľavého ucha a mal odreniny na hlave, pričom tieto zranenia mu boli spôsobené päšťou. Y. B. bol prevezený na urgentný príjem UNB Kramáre. Konflikt mal vzniknúť z dôvodu neprofesionálnej komunikácie vodičov, ktorí nemali pod kontrolou svoje emócie.

Sociálna poisťovňa si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 3.356,80 Eur titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému Y. B.. Dôvera zdravotná poisťovňa si uplatnila v trestnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 777,80 Eur titulom preplatenia úkonov lekárskej starostlivosti poistencovi Y. B.. Poškodený Y. B. si uplatnil nárok na majetkovú škodu 6.605,34 Eur, nemajetkovú škodu 10.000,- Eur a bolestné, ktoré nebolo vyčíslené v konkrétnej výške.

Z úradného záznamu OO PZ Dúbravka zo dňa 2.9.2016 vyplýva, že v čase o 19:46 hod. bola vyslaná hliadka polície na ul. Saratovská na obratisko električiek, kde bolo oznámené, že sa pobili vodiči autobusov. Hliadka kontaktovala oznamovateľa Y. B., ktorý uviedol, že po slovnom konflikte bol napadnutý kolegom J. W.. Hliadka vyťažila J. W., ktorý uviedol, že svojho kolegu napadol z dôvodu, že mu praskli nervy, nakoľko mali medzi sebou v daný deň nehody.

Zo správy Dopravného podniku Bratislava zo dňa 30.1.2018 vyplýva, že poškodený Y. B. bol práceneschopný od 5.6.2016 do 14.2.2017.

Podľa odpisu z registra trestov nemá obžalovaný v tomto registri žiaden záznam.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov nemá obžalovaný evidovaný žiaden priestupok.

Po vykonaní dokazovania tunajší súd rozsudkom, č.k. 6T/5/2018-224 zo dňa 8.6.2018 uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu peňažný trest vo výmere 400,- Eur za súčasného uloženia náhradného trestu v trvaní 2 mesiace. Poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Proti tomuto rozsudku podal odvolaný obžalovaný proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, následkom čoho odvolací

súd uznesením, č.k. 3To/71/2018 zo dňa 20.11.2018 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci okresný súd nariadil pojednávanie, pričom doplnil doukazovanie listinami (trestné oznámenie, správa o výsledku objasňovania priestupku, odstupovanie spisového materiálu).

Dňa 5.9.2016 podal poškodený oznámenie podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch, kde popísal, že pri nastupovaní do autobusu ho neznámy páchatel udrel zozadu do hlavy, načo poškodený spadol na podlahu autobusu a neznámy páchatel ho bil päťami do zadnej časti hlavy a spôsobil mu povrchové poranenia vlasatej časti hlavy. Útočníka osobne nepozná, malo by sa jednať o vodiča Dopravného podniku Bratislava. Priestupok bol objasňovaný na OR PZ Bratislava IV, kde ako podozrivý bol zistený J. W., nar. XX.X.XXXX, ktorý uviedol, že poškodenému dal jednu facku otvorenou dľaňou, po ktorej spadol na zem a viacej ho neudieral. Oznamovateľ ho nazval debilkom a snažil sa ho fyzicky napadnúť. Nepodarilo sa preukázať, či podozrivý oznamovateľa udrel, alebo či ho udieral viackrát a či to bolo päťami a nepodarilo sa preukázať ani to, že by mal oznamovateľ najprv napadnúť podozrivého. Uvedená vec bola z OR PZ Bratislava IV dňa 26.9.2016 odstúpená na Okresný úrad Bratislava na prejednanie priestupku pre podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Po tom, čo bol spisový materiál, bez rozhodnutia, vrátený z Okresného úradu Bratislava, a to za účelom začatia trestného stíhania pre prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, zaslala Okresná prokuratúra Bratislava IV dňa 13.10.2016 spis späť na OR PZ Bratislava IV na ďalšie konanie v zmysle Tr. poriadku. Dňa 23.5.2017 Obvodné oddelenie PZ - Dúbravka, z dôvodu vecnej príslušnosti, odstúpilo spisový materiál na OKP OR PZ Bratislava IV s odôvodnením, že znaleckým posudkom bolo zistené, že poškodený utrpel ťažký úraz s dobou liečenia 2-3 mesiace. OKP OR PZ v Bratislave listom zo dňa 1.6.2017 vrátilo vec na Obvodné oddelenie PZ s tým, neuznáva vecnú príslušnosť OKP, nakoľko nejde o ťažkú ujmu na zdraví a bude potrebné zabezpečiť ďalšie vyjadrenie znalca k presnej dobe, počas ktorej bol závažne ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodeného a až po splnení týchto podmienok bude možná prípadná zmena právnej kvalifikácie. Listom zo dňa 28.6.2017 odstúpilo Obvodné oddelenie PZ Dúbravka po druhý krát vec na OKP OR PZ Bratislava IV s poukazom, že na základe zistených skutočností sa už nejedná o prečin ublíženia na zdraví a jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva, ale ide o zločin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, pretože išlo o ťažký úraz s dobou liečenia najmenej dva mesiace. OKP OR PZ Bratislava IV listom zo dňa 14.7.2017 opätovne vrátilo vyšetrovací spis Obvodnému oddeleniu PZ Dúbravka, keďže vyšetrovateľovi po naštudovaní znaleckého posudku nie je zrejmé, či zranenia, ktoré utrpel poškodený, vznikli v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou, alebo degeneratívnymi zmenami krčnej chrčtice. Po konzultácii s dozorujúcou prokurátorkou táto udelila ústny pokyn na vrátenie veci na Obvodné oddelenie Dúbravka.

Dňa 14.11.2016 bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení, v ktorej poškodený popisoval verbálny konflikt s obžalovaným a následný útok pri nastupovaní do autobusu. Obžalovaný mu mal „napáliť do brady“, skočil na neho a ležiaceho tvárou k zemi ho udieral päťami a dostal minimálne 20 rán. V dôsledku útoku mal roztrhané ucho, vyklbený prst, odretú bradu, domlátené pravé plece odzadu, mal posunuté dva stavce a potrhajú miechu.

Po vykonanom dokazovaní súd opätovne vo veci rozhodol, pričom vychádzal z doposiaľ vykonaného, ako aj doplneného dokazovania a zistil nasledovný skutkový stav.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že medzi poškodeným a obžalovaným vznikol verbálny konflikt v súvislosti s ich prácou, ktorý vyústil do fyzického kontaktu, ktorý obžalovaný popisoval tak, že dal poškodenému dľaňou facku na ľavú stranu jeho tváre a tento spadol do vnútra autobusu. Následne od autobusu poškodeného odišiel a konflikt nepokračoval. Po facke tiekla poškodenému z ucha krv. Okrem facky nijakým spôsobom poškodeného neatakoval, spáchanie skutku, ako je žalovaný, v celom rozsahu popieral. Poškodený svoju výpoveď postupne menil, detailizoval a rozširoval aj rozsah vzniknutých zranení. V oznámení pre podozrenie zo spáchania priestupku, podanom na OR PZ Bratislava IV, OO PZ Dúbravka zo dňa 5.9.2016 vypovedal, že pri nastupovaní do autobusu ho odzadu napadol iný vodič DP BA tak, že ho bil päťami do zadnej časti hlavy a spôsobil mu poranenie vlasatej kože hlavy. V trestnom oznámení zo dňa 14.11.2016 uviedol, že obžalovaný mu „napálil do hlavy“ päťou, on spadol do autobusu „rozrazil si bradu“, obžalovaný na neho skočil a takto ležiaceho na zemi mu dal päťami minimálne 20 rán. Mal vyklbený prst, roztrhané ucho, odretú bradu,

domlátené pravé plece, mal posunuté dva stavce a potrhanú miechu. Na výsluchu v prípravnom konaní v pozícii poškodeného dňa 8.2.2017 vypovedal, že dostal minimálne 30 úderov do hlavy, mal opuchnutú ruku, roztrhanú bradu, opuchnutý prst, domlátený chrbát, hlavu, krčnú chrbticu a preťaté ľavé ucho. V prípravnom konaní vypovedal aj dňa 29.11.2017, kedy uviedol, že si všimol, že obžalovaný sa na neho chystá zaútočiť, dostal úder do hlavy, spadol, odrel si kožu na tvári, obžalovaný na ňom asi sedel a udieral ho päšťami, pričom úderov bolo asi 20-30, obžalovaný mu vykĺbil ukazovák, po ramenách mal modriny z ucha mu tiekla krv. V dôsledku útoku sa „pošpinil“ a chirurg mu po následných vyšetreniach zistil čerstvo roztrhnutú platničku.

Uvedené výpovede poškodeného boli rozpore s tou časťou lekárskej správy zo dňa 2.9.2016, kde ošetrojúci lekár MUDr. Mikuláš Szabó uvádza, že bola zistená palp. a poklop. bolestivosť hlavy s hematómom bez rany, výstup n. V na tlak nebolestivé, nos bez deformity, chrbtica bez palp. a poklop. bolestivosti, bez redukcie hybnosti bez opozície šije. Zistený bol iba hematóm na hlave (ale bez bolestivosti) a st. p. otorei vľavo, bez krvi a patologického výtoku (natrhnuté ucho). Z uvedeného vyplýva, že rozsah uvádzaných zranení, zapríčinený údermi v počte 20-30 s následnými modrinami po ramenách, domlátenou hlavou, roztrhnutou bradou, opuchnutým prstom nebol na vyšetrení, vykonanom hneď po útoku, preukázaný. Uvádzaný rozsah útoku, zdravotné komplikácie, následná príčinná súvislosť útoku so zistenými diagnózami, ako aj doba ich liečenia, nekorešponduje ani so závermi znalca, ktorý uviedol, že pri počte úderov ako uvádza poškodený a pri jeho polohe v čase útoku (tvárou k podlahe autobusu), keď na ňom mal obžalovaný sedieť, by bol objektívny nález rozsiahlejší, kedy by dalo očakávať poranenie tváre, najmä v oblasti nosa, čela pod očnicových oblúkov, či pier. Znalec konštatoval, že objektívny nález nepreukázal spadnutie poškodeného na tvár a ani jeho udieranie do tváre a spochybnil aj to, že si mal obžalovaný na poškodeného kľaknúť a 20-30 krát ho udierať do hlavy. Naopak pripustil, že k zraneniam poškodeného ohlo dôjsť tak, ako uvádza obžalovaný. Znalec rovnako spochybnil dĺžku práceneschopnosti, pričom zo znaleckého posudku a priloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že práceneschopnosť poškodeného bola na základe konziliárneho rozhodnutia ortopedickej kliniky z dôvodu diskrepancie subjektívnych ťažkostí a objektívneho nálezu, ukončená. V neposlednom rade je nutné uviesť, že lekárske najväčším zranením, ktoré malo byť spôsobené následkom útoku obžalovaného, bol cerviko-kraniálny syndróm, pričom tento syndróm bol poškodenému diagnostikovaný už v roku 2014, kedy bol napadnutý bezdomovcom, ktorý ho opakovane udieral do záhlavia. Opätovné diagnostikovanie tohto syndrómu a jeho príčinná súvislosť s konaním obžalovaného nebola bezpochyby preukázaná, keďže znalec konštatoval u poškodeného existenciu degeneratívnych zmien krčnej chrbtice, ktoré mohli súvisieť nielen so službou poškodeného v armáde, ale aj ako dôsledok výkonu vodiča z povolenia.

Súd sa pri svojom rozhodovaní opieral o výsledky vykonaného dokazovania, pričom do súvahy (popri iných dôkazoch) dal najmä výpoveď obžalovaného, poškodeného a znalca, v spojení s ním podaným znaleckým posudkom, na základe čoho dospel k záveru, že medzi poškodeným a obžalovaným došlo dňa 2.9.2019 v čase asi okolo 19.06 hod. v Bratislave na obratisku autobusov k fyzickému konfliktu, kedy obžalovaný udrel poškodeného, následkom čoho mu spôsobil tržnú ranku ľavej ušnice a nebolestivý hematóm na hlave. Nebolo preukázané, že by ho viacnásobne udieral päšťami do hlavy, sediac pritom na poškodenom a že by mu bol spôsobil zranenia v takom rozsahu (s výnimkou vyššie uvedených zranení), ako uvádza obžaloba.

Intenzita útoku, spôsobený následok a príčinná súvislosť medzi nimi nepreukazuje trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného. Obžalovaný, ako aj poškodený mali protichodné výpovede, pričom práve znalecké skúmanie zdravotného stavu poškodeného preukázalo, že svedok vypovedal nekonzistentne, postupne nabaľoval rozsah vzniknutých zranení aj ich intenzitu. Takéto protichodné závery preto nemohli rezultovať vo výroku súdu o jednoznačnej vine obžalovaného za žalovaný skutok. Súd pri prejedaní tohto prečinu na základe výsledkov dokazovania dospel k záveru, že nejde o prečin, ale že žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. V tejto súvislosti súd pripomína, že vec bola od začiatku objasňovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a bola aj odstúpená na Okresný úrad Bratislava, pričom ale až po jej vrátení z tohto správneho orgánu bol prokuratúrou daný pokyn na trestnoprávne riešenie veci. Je potrebné pripustiť, že zranenia, ktoré poškodený utrpel nie sú v príčinnej súvislosti s vyšetrouvanou udalosťou, ale môžu súvisieť práve s degeneratívnymi zmenami krčnej chrbtice poškodeného. Napriek záveru súdu, o dôvodnosti prejedania veci ako priestupok, bolo potrebné skúmať, či tento skutok je, s ohľadom na časové súvislosti, vôbec ešte možné riešiť v priestupkovom konaní. Skutok sa stal dňa 2.9.2016, teda v čase rozhodovania súdu (21.5.2019) bol premlčaný, teda nebolo

možné ho postúpiť na riešenie správneho orgánu, a preto súd musel obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. b) Tr. poriadku.

K argumentácii obhajoby, že obvinenie nebolo vznesené bez meškania (§ 206 ods. 1 Tr. poriadku) súd uvádza, že vec bola najprv riešená ako priestupok a až následne bolo na základe pokynu prokuratúry vznesené obvinenie konkrétnemu páchatelovi, preto nemožno konštatovať v tomto ohľade porušenie procesných práv obvineného. K namietanej nevierohodnosti poškodeného súd uvádza, že jeho výpovede v značnej miere oslabili obžalobnú argumentáciu, keďže s postupným časom intenzitu zranení rozširoval až do takej miery, kedy boli spochybnené či už ošetrojúcimi lekármi, alebo aj samotným znalcom, ktorý vylúčil žalovaný priebeh skutkového deja. Rovnako aj obhajobná argumentácia zdravotných následkov a ich príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, bola súdom vyhodnotená ako dôvodná, keďže nebola v celosti a bez pochybnosti preukázaná objektívna stránka trestného činu.

K vykonanému dokazovaniu a k hodnoteniu dôkazov súd súčasne poznamenáva, že na úradný záznam zo dňa 2.9.2016 (čl. 132), zabezpečený príslušníkmi PZ, ktorí nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní, súd aj napriek jeho vykonaniu na hlavnom pojednávaní pri hodnotení dôkazov neprihliadal, nakoľko na takomto úradnom zázname by ani nemohlo byť založené prípadné odsúdenie páchatela. Tu treba pripomenúť, že príslušník PZ môže v trestnom konaní vypovedať ako svedok k obsahu úradného záznamu, čo však nebolo žiadnou z procesných strán navrhnuté. Takýmto „dôkazmi“ teda nemožno argumentovať a akékoľvek závery z nich plynúce, by boli v konečnom dôsledku aj tak právne irelevantné. Súd sa preto stotožnil s námietkou obhajoby, že úradný záznam nemá charakter dôkazu.

Obhajoba navrhla v konaní vykonať výsluch všetkých vodičov električiek, ktorí boli v deň skutku v čase od 18:00 hod. do 19:06 hod. prítomní na obratisku električiek, vykonať rekonštrukciu s cieľom napodobnenia situácie a okolností, za ktorých bol skutok spáchaný a zároveň obhajca navrhol vykonať vyšetrovanie duševného stavu svedka znalcom z odboru psychiatrie k prevereniu pravdivosti výpovede poškodeného. Súd tieto dôkazy vykonať odmietol, nakoľko z pohľadu súdu by nijako neprispeli k náležitému zisteniu skutkového stavu, ani by neboli spôsobilé, z pohľadu obhajoby prívodiť, iné (priaznivejšie) rozhodnutie vo veci. Na mieste neboli žiadni svedkovia, teda nebolo zrejmé, ako by vodiči električiek, ktorých obhajoba nevedela identifikovať (menami ani počtom) a ani súdu nepreukázala, že sa o ich identifikáciu nejako snažila (napr. dokladovaním písomnej odpovede od DP BA, že mená vodičov električiek obhajobe nesprístupní), mohli vniesť nejaké nové skutočnosti do stíhanej trestnej veci. Ani obhajobou navrhnutá rekonštrukcia by neprívodila zmenu zistenia skutkového stavu, keďže súd vychádzal z doposiaľ vykonaného dokazovania, opierajúc sa o výpovede obžalovaného, poškodeného a znalca, ktorý sám spochybnil popis deja uvádzaný poškodeným. Vyšetrenie duševného stavu svedka súd nepovažoval za potrebné a ani vhodné, keďže súd vyhodnotil výpovede poškodeného jednotlivo, aj v súhrne s inými dôkazmi a dospel k záveru, že ani znalecké skúmanie poškodeného znalcom z odboru psychiatrie by nedalo odpoveď na žiadnu dôležitú otázku, ktorá by mohla viesť k inému hodnoteniu výpovedí poškodeného a v konečnom dôsledku aj k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Súd v tomto smere pripomína, už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu, podľa ktorej ak zostanú vyčerpané všetky dostupné možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, je nutné vykladať priebeh tohto skutkového deja v prospech obžalovaného. Podľa názoru súdu, práve takáto situácia nastala v posudzovanom prípade. Na účely preukázania viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov v predmetnej veci tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu, reťaz navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku, ale aj jednoznačne usvedčuje obžalovaného z jeho spáchania a súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. V tomto prípade však súd nemohol obžalovaného uznať za vinného, nakoľko na základe vykonaných dôkazov nenadobudol presvedčenie že skutok je trestným činom, a preto v spojitosti s premlčaním priestupku a s použitím zásady in dubio pro reo, súd obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, spod obžaloby prokurátora oslobodil.

V otázke náhrady škody súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko výsledky dokazovania neposkytli dostatočný podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, pričom súd poukazuje aj na zákonnú povinnosť súdu odkázať poškodených s nárokom na civilný proces v prípade oslobodenia spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.